

У соціальному середовищі важливу роль відіграє людський фактор. Управління само по собі не створює ніяких духовних і матеріальних цінностей, але воно сприяє оптимізації відповідних зусиль окремих виконавців. Чи потрібне воно в утопіях?

Сутність управління виявляється у діяльності, яка за своїм змістом є впливом на волю і поведінку людей, їх взаємовідносини і спільні дії. Такий вплив не виникає сам по собі. Рушійною силою управління виступають інтелект і воля людини. Завдяки цьому управлінський вплив є цілеспрямованим, тобто визначає напрямки спільної діяльності, її проміжні і кінцеві результати. Не завжди такі результати є позитивними (війни, соціальні вибухи і протести), кожний хоче на чомусь «нажитися».

Управління необхідне там і тоді, де і коли виникає потреба в об'єднанні дій певної кількості людей заради досягнення спільної мети, або особистої. Кожна людина сама керує своїми вчинками, але для того, щоб група людей здійснила певні узгоджені дії, необхідно визначити спільні цілі, шляхи їх реалізації і спрямувати на їх досягнення поведінку кожного члена спільноти. В цьому полягає організуюча спрямованість управління.

Зазвичай управління в антиутопіях перетворюється на монархію і тиранію. Уся влада зосереджується навколо особи або групи осіб. В утопії рішення будуть прийматися на основі досліджень та аналізу, завдяки технологіям. Це призведе до соціальної стабільності.

Я вважаю, що людство не може досягти Утопії саме через розбіжності в думках різних груп населення, в розбіжності їх цілей. Завдяки технологіям, людство може створити сприятливі умови для забезпечення високого рівня життя з усіма зручностями. Але ідеальне суспільство в сучасних реаліях можливе лише на папері. Навряд чи може бути «утопія», коли люди знаходяться в конфліктних відносинах, ведуть гонку озброєння і креслять кордони країн. Якщо не боротися з цими проблемами, вірогіднішою картиною подальшого існування людства стане «антиутопія», яку найчастіше зображують як можливу картину майбутнього.

Одержано 17.04.2019

УДК [330:343.74](477)

Маргарита Андріївна КРИВОРОДЬКО,

курсант групи Ф1-103 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент Павленко Н. В.

ПРОБЛЕМА РЕЙДЕРСТВА В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Поглинання одними компаніями інших є звичайною господарською практикою країн з ринковою економікою. Однак в економіці України такі поглинання часом набувають форми рейдерства.

У світі під терміном «рейдерство» розуміють недружнє поглинення підприємства проти волі його власників або керівника. В Україні суть цього

явища складають юридичні, а іноді і фізичні, дії з вилучення майна підприємств або перехоплення управління ним на незаконних підставах. В основі рейдерства лежать прогалини в законодавстві або системні недоліки функціонування інститутів судової і правоохоронної діяльності та системи реєстрації майнових прав.

Основними об'єктами рейдерів є товариства з обмеженою відповідальністю, які є фінансово нестабільними та в яких існують конфлікти між власниками, а також публічні та приватні акціонерні товариства. Але дії, іменовані рейдерством, далеко не завжди пов'язані з нерухомістю, вони можуть стосуватися практично всіх видів майна.

Найчастіше процес рейдерського захоплення здійснюється таким чином:

1. До державного реєстру вносяться відомості про належність майна підставній особі, а відомості про справжнього власника видаляються.

2. Відбувається фізичне насильницьке захоплення об'єкта під виглядом реалізації власником своїх законних повноважень.

3. Захоплений об'єкт формально перепродається з метою унеможливити його повернення законним власникам.

За статистикою Генеральної прокуратури України, з 2014 року кількість рейдерських захоплень зростає, хоча в 2018 році відбувся певний спад порівняно з попередніми роками. Лідерами по областях за 2018 рік стали м. Київ, Київська, Дніпропетровська та Львівська області. Харківська область займає 9 місце за кількістю рейдерських атак.

Основні передумови виникнення рейдерства в Україні лежать у інституційній площині. З одного боку, це недосконалість системи реєстрації майнових прав та механізму владнання корпоративних конфліктів. З іншого боку, це втрата державними органами своєї дієздатності та деморалізація правоохоронних органів через високий рівень корупції, що уможливорює рейдерські захоплення та перешкоджає ефективному захисту прав власності.

В Україні для боротьби з рейдерством створена Міжвідомча комісія з питань протидії протиправному поглиненню та захопленню підприємств, що діє при Кабінеті Міністрів України, але її робота є не завжди прозорою, ефективною й своєчасною. В таких умовах особливого значення набуває ефективність роботи служби безпеки підприємства та його юридичної служби.

Для того, щоб успішно протистояти рейдерським атакам, потрібно, перше, викрити їх справжню мету. По-друге, необхідно будь-яким способом затримати процедуру захоплення власності. По-третє, важливим кроком є удосконалення системи юридичного переслідування: потрібно врегулювати питання про надання повного доступу до відомостей державних реєстрів слідчим та адвокатам, а також питання, щодо повноважень Мініюсту щодо внесення ним змін до реєстраційних записів у позасудовому порядку. Крім того, необхідно позбавити шахраїв та рейдерів можливості зловживати статусом добросовісного набувача.

Боротьба з рейдерством має надзвичайно важливе значення для створення позитивного інвестиційного клімату в Україні, без якого неможливо

підвищити рівень інвестицій в національній економіці, а отже і забезпечити економічне зростання.

Одержано 22.04.2019

УДК 330.101(477)

Карина Олександрівна ПАТОЧКА,

курсант групи Ф2-202 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук Гончарова В. О.

ПРО ЗМЕНШЕННЯ НЕГАТИВНИХ АСПЕКТІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Процес глобалізації є однією з найактуальніших проблем на сьогодні, оскільки характеризує стан і розвиток сучасної економічної системи, тому про це варто говорити. Все більш гострим стає питання розвитку країн з перехідною економікою та тих, що розвиваються, бо негативні наслідки глобалізації відбиваються на них найбільше. Вивчення процесу глобалізації має важливе теоретичне і практичне значення, оскільки ставить економіку в нові умови, змінює вектор її розвитку.

Процес глобалізації є складним, багатовимірним і неоднозначним, тому з приводу його суті існують багаточисельні розбіжності. Деякі вчені сходяться на думці, що глобалізація означає не лише новий кількісний вимір міри інтенсивності взаємозв'язків окремих країн і їх економік, а головним чином – фактично новий, глобальний рівень економічної глобалізації. Глобалізація сприяє поглибленню спеціалізації і міжнародного розподілу праці. У її умовах ефективніше розподіляються засоби і ресурси, що сприяє підвищенню середнього рівня життя і розширенню життєвих перспектив населення.

На сьогоднішній день в Україні до негативних аспектів глобалізації можна віднести:

- розвиток глобального ринку капіталів і стрімке зростання фінансових потоків. Це призводить у глибокі і затяжні кризи із всіма соціальними і гуманітарними наслідками;
- нерівномірність розподілу переваг від глобалізації в окремих галузях національної економіки;
- можлива дестабілізація фінансової сфери, потенційна регіональна або глобальна нестабільність через взаємозалежності національних економік на світовому рівні.

Таким чином, процес розвитку сучасної світової економіки буде неминуче супроводжуватись безперервною боротьбою проти негативних наслідків глобалізації, постійним пошуком такої рівноваги плюсів і мінусів цього процесу, який стійко забезпечував би позитивний ефект.

Але, всупереч цьому можна наголосити, що в Україні зокрема, стрімко розвиваються процеси світової економічної глобалізації та інтеграції. Для цих